

HYBRIDE-THRILLER - PAGE TURNER BİR ROMAN ONU BEN ÖLDÜRDÜM - GUILLAUME MUSSO*

Tanju İNAL**

LE ROMAN HYBRIDE, THRILLER, PAGE TURNER DE GUILLAUME MUSSO *LA JEUNE FILLE ET LA NUIT*

Cet article étudie le seizième roman de Guillaume Musso, l'écrivain français contemporain le plus lu et le plus traduit au monde. Il se donne pour objectif d'approfondir le sens des notions de roman hybride, thriller, page turner, trois étiquettes qui nous semblent pertinentes pour caractériser le livre en question. *La jeune fille et la nuit* paru en 2018 chez Calmann Lévy se déroule pour la première fois en France, dans la ville natale de l'écrivain. La narration du crime commis il y a vingt-cinq ans sur le campus du lycée est faite avec un récit alterné entre l'hier (1992) et aujourd'hui (2017) par un ancien élève du lycée, Thomas Degalais devenu un célèbre romancier aux États-Unis. Le narrateur principal est en même temps l'assassin de ce crime. Ce dernier, à peine arrivé à Antibes, est pris de grande peur et de grande panique comme son complice Maxime Biancardi. Ils sont de retour à leur lycée pour les retrouvailles avec leurs anciens enseignants et camarades à l'occasion de la cérémonie organisée pour la nouvelle construction du nouveau salon de gymnase où ils avaient emmuré le cadavre de leur enseignant de philosophie Alexis Clément. Depuis, personne n'était appelée à mener une investigation du dossier du crime car on croyait qu'Alexis s'était évaporé vers ailleurs avec son élève Vinca Rockweller dont il était amoureux. L'histoire de cet acte criminel multiplie des rebondissements surprises, de grandes révélations inattendues, des aveux surprenants. Nous sommes poussés avec une charge émotionnelle à tourner les pages de ce roman, parfait exemple du thriller marqué par des moments intenses de suspense sans pour autant comporter de personnage de policier qui essaie d'identifier l'auteur du crime. Cette caractéristique fait de ce roman un thriller post-moderne différent de la structure classique des romans policiers. Les différents puzzles du récit qui s'assemblent admirablement comportent une imbrication de la fiction et de la réalité. On constate également dans le roman une pluralité des thèmes et des narrateurs ainsi que des genres littéraires : poésie, lettres, articles de journaux. De différents auteurs caractérisent la dimension "hybride" du roman. D'autre part la trame narrative est truffée des références culturelles: musicales, littéraires, picturales, politiques, sportives et commerciales (avec mention de différentes marques), ce qui fait de cet intéressant livre un excellent roman hybride thriller, et page turner qui offre une fin surprenante et captivante aux lecteurs.

Mots-clés : *Guillaume Musso, La Jeune Fille et La Nuit, roman hybride, thriller, page turner, roman policier, post moderne, roman à suspense.*

GUILLAUME MUSSO'S HYBRID NOVEL, THRILLER AND PAGE TURNER *LA JEUNE FILLE ET LA NUIT*

This article focuses on the 16th novel of Guillaume Musso, one of the most widely read and translated contemporary French authors in the world and aims to explore the notions of "the hybrid novel,

* Geliş Tarihi: 12.12.2021 – Kabul Tarihi: 15.02.2022

** Prof. Dr. İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi, İnsani bilimler ve Edebiyat Fakültesi-Mütercim-Tercümanlık Bölümü emekli öğretim üyesi, inaltanju2021@gmail.com. ORCID: 0000-0002-4318-2559

the thriller and the page turner”, three labels that seem to me to be pertinent in characterizing this work. *La jeune fille et la nuit*, published in 2018 by Calmann-Levy, takes place for the first time in France, in the city where the author was born. The narration of a crime committed 25 years ago on a high school campus is accomplished with a narrative alternating between the past (1992) and the present (2017) by a former student of the school, Thomas Degalais, who had become a famous novelist in the United States. The narrator is also the murderer in this crime. Having recently arrived in Antibes, the latter feels great fear and great panic with his accomplice, Maxime Biancardi. They have returned to their high school for a reunion with their former teachers and classmates for a ceremony organized for the construction of a new fitness centre where they had hidden the body of their philosophy teacher, Alexis Clement. Since that time, no one had been called upon to investigate the criminal case because they had believed that Alexis had evaporated into thin air with his student, Vinca Rockweller, whom he loved. The story of this criminal act is filled with surprising twists and turns, great unexpected revelations and surprising confessions. We are pushed by an emotional force to turn the pages of this novel, a perfect example of a thriller marked by intense moments of suspense without, however, the character of a police officer who tries to identify who committed the crime. This characteristic makes this novel a post-modern thriller, thus distinguishing it from the classic structure of detective novels. The different narrative puzzles achieve an admirable interweaving of fiction and reality. The plurality of the themes and the narrators, the literary genres: poetry, letters, journal articles and epigraphs of different authors, make up the hybrid nature of this novel. On the other hand, the story is full of cultural, musical, literary, pictorial, political, sports and commercial (mentioning different brands) references making this interesting book an excellent hybrid, thriller and page turner novel that offers a surprising and captivating ending to readers.

Keywords: *Guillaume Musso, La Jeune Fille et La Nuit, novel, hybrid, thriller, page turner, detective novel, post-modern, suspense novel*

Araştırmanın başlığında kullandığım yabancı sözcüklerin içeriğini derinleştirerek yazıma başlamak isterim. Postmodern akımın gelişimi ile katı anlatı kalıplarından sıyrılan, anlatıda değişik yazınsal türleri bir arada sunan, anlatıcıları, konuları çeşitlendiren yeni tür romanlardan biri “melez- hybride” roman. Bu tür bir yapı sunuyor son yılların kitap rekortmeni Guillaume Musso’nun “La jeune fille et la nuit”¹¹ başlıklı kitabı. Romanın etiketi olan mükemmel bir tür “thriller”e gelince: “Thriller” İngilizce bir sözcük. To thrill: titremek, korkmak. Fransızca “roman à suspense” - diye adlandırılan gerilim romanlarının adı. Postmodern açılımla, klasik polisiye kurgusundan uzaklaşan bir yapıya sahip ve okurda merak, korku, gerilim yaratan varsayımlar ve bilinmezlerle dolu bir roman türü.

Gerilim -”thriller” romanların tanıtımında hep İngilizce sözcüklere yer verilmiş; ilk örnekleri İngilizce yazında görüldüğü için olsa gerek. İngilizce adlandırmalar da thriller sözcüğünün anlamını genişletiyor. Bir sözcük daha var; “hillhanging” türü, yani uçurma düştü, düşecek, askıda, tehlikedeki adam imgesi. Bu imge, anlatının okurda yaratacağı varsayılan heyecanı, beklentiyi tanımlıyor. Romanların nitelikleri arasında kullanılan bir sözcük daha var, ”page turner”. Alışık olduğumuz arkası yarın anlatı türünde olduğu gibi, okurun merakla, heyecanla anlatının devamını beklemesi, sabırsızlıkla roman sayfalarını çevirmesi olgusu belirlenmiş bu sözcükle de. En önemli ayrıma gelince, Agatha Christie romanlarından başlayarak, polisiye kurguyla tanışır tanışmaz sorma alışkanlığı edindiğimiz bir yapı yok bu tür romanlarda. Okuru heyecanlandıran ”who has done it” sorusunun yanıtına cinayet, katil, dedektif üçlüsünün yardımıyla da olsa klasikleşmiş bir

çözümüne rastlamıyoruz. Bu kısa bilgiler kapsamında romanı irdelemeye başlayalım. Romanı önce Türkçe çevirisinden okudum. Birçok sözcüğü araştırarak anlamlarını genişleterek vermiş olan çevirmen Başak Öztürk thriller türüne uygun düşen bir başlık seçmiş “Onu ben öldürdüm”. Anlatı kişilerinden birisi suçunu itiraf ediyor.

Katil belli. Katil kim yerine niye? diye sormak gerekiyor gibi. Cinayet-cürüm-maktül üçlüsü çok değişik kimliklerde aranıyor, polis, dedektif olmadığı bu romanda. Okurda bir tür dedektif rolü üstlenmeye davet ediliyor. “Genç Kız Ve Geceyi” merak ve ilgiyle okudum ben de. Guillaume Musso, Fransa’da en çok satan, en üretken yazarlar sıralamasında birinci konumda yıllardır. Kimi eleştirmenler yapıtlarını estetik ve yazımsal normlardan uzak bulsa da, türünde gerçekten ilginç övgüye değer romanlar yazıyor; yaklaşık her yıl bir roman yayımlıyor. Milyonlarca Fransız okura sayısı kırkı aşkın çeviri dillerinin okurlarını da eklemek gerek. Yazarın milyonlarca basan kitaplarından bir kısmı sinema ve televizyona da uyarlanmış. Elimizdeki kitabın da yakında dizi halinde Fransız televizyon 2 kanalında seyircisi ile buluşacağı bildiriliyor. Calman Lévy yayınevince yayımlanan kitap yazarın onaltıncı kitabı. Genç kız figürü, yazarın diğer iki romanında da olduğu gibi “la Fille de papier” “Kağıt Kız” “-La Fille de Brooklyn-“Broklinli Kız” - ayrıcalık verdiği bir roman kişisi. Roman diğerleri gibi okurun ilgisini canlı tutuyor. Doğal olarak, olayların çözümünü bekleyen okur da olayların peşinden tutku ve merakla sürükleniyor.

Guillaume Musso, diğer yapıtlarının anlatı uzamlarından farklı olarak – çoğu romanlarının konusu Amerika’da geçer - ilk kez bu romanda doğduğu kent Nice yakınındaki Antibes’de geçen olayları kurguluyor. Yazar, kentin ünlü Saint -Exupéry lisesinde yıllar önce yaşanmış bir cinayeti (1992) ve onun uzantısında açıklığa kavuşan başka cinayetleri (2017) romanına taşıyor. Bu ünlü lise, eski öğrenci Thomas Degalais’nin hayatı boyunca “kaçtığı dramın merkezi” (s.34), hukuk terminolojisi ile ifade edersem suç mahali oluyor.

Olayları büyük ölçüde öyküleyen Thomas, mezuniyetinin ardından, Amerika’da yaşamayı seçmiş, orada ünlü bir yazar olmuştur. Amerika’da günleri ve geceleri, yazma uğraşı yanında, gençlik anılarını karartan –donduran”beyaz –kara” gecenin acısı ve gizemi ile doludur. Kitabın bilgilendirici ”informatif” başlığı da o geceye vurgu yapıyor. ”La feune fille et la nuit” – “Genç Kız ve Gece” – Başlıktaki diğer vurgu da genç kız figürüne. Anlatıcı dönüşümlü olarak – 1992 de (dün) ve 2017 (bugün) olayları “flashback”lerle yeniden yeniden yaşıyor. Thomas 13 Mayıs 2017, Cumartesi günü ünlü tekno kentin bulunduğu Sophia Antipolis’e gelir. 8 Mayıs 2017 tarihli Nice – Matin gazetesinin şu haberi : ”Uluslararası Saint Exupéry Lisesi 50. Yılına kutluyor. Tören sırasında spor salonu yıkılacak, yerine ” Camdan Kale” isimli bir binanın ilk tuğlası yerleştirilecek (s.19). Manhattan’da posta kutusuna düşen bu haberi arkadaşı mimar Maxime Biancardi yollamıştır .Bu haber ikisi için de ”korkutucudur”. İkisi de bu haberden rahatsızlık, endişe duyarlar. Duvarın yıkılmasını önleme stratejisini tartışırlar. Tartışma konusu – duvarın gizemi- ikisi arasındaki diyalogla açıklığa kavuşur. Musso olayların gelişimini değişik bir yazı tekniği ile okura sunmaya başlar bu andan itibaren.

Anlatıyı “hybride” bir anlatı olarak tanımlıyorum burada. Çünkü kitap Alman şair Matthias Claudius ‘un (1740-1815) Genç Kız ve Ölüm şiiri ile başlıyor. Şiir türünün

diğer örneklerine kitabın değişik sayfalarında da rastlıyoruz. Alıntılanan şiirin dizeleri ürkütücü olayların habercisi gibidir.

*“Ölüm: Ver elini bana tatlı ve güzel dilber!
Korkma, Gel uslu uslu kollarıma uyumaya” (s.11)*

Okur, bu dizelerden sonra genç kız ve ölüm arasında bağlantı kurmaya başlıyor. Bu genç kız, yine hemen kitabın başında bir dış anlatıcının söyleminden belirleyebildiğimiz belli bir kimlik, Vinca Rockwell’dir. ”Alexis’le buluşacaktı. Aşkına kavuşacaktı!” (s.15) Vinca ve aşkının öznesi Alexis. Bu ikili, kitapta yoğunlukla anılacaklardır. Aralarındaki gizemli ilişkiyi temkinli bir dille anlatıyor Musso. Ben de çözümlemeyi yavaşlatarak şiir türüne yapılan diğer göndermelerden söz etmek istiyorum bu arada. Şiirlere, şairlere göndermeler, anlatının gittikçe trajikleşen havasına uygun düşüyor aynı zamanda.

Yazar, Rus şair ‘Marina Tsvetaieva’ya, Malherbes’e, V. Hugo’ya göndermeler yapıyor. Bir kısa alıntı – “Vinca’ya / hiç bırakmamak için - Bedeni olmayan bir ruh olmak isterdim. Seni sevmek / Yaşamaktır”.(s.87) – Rus şairin bu derlemesi – Vinca, Alexis ilişkisinin gücünü, derinliğini gösteren bir başka örnek.

Şiirsel örnekler gibi melodrama çözmeme yardımcı, yazınsal epigraflar da eklemiş bölüm başlarına koyduğu göndermelerle Musso. Bu bağlamda Haruki Murakami (s.33), George Orwell (s.45), P.D. James (s.83), Françoise Sagan (s.85), Tenesse Williams(107), Patricia Highsmith(s.131), Albert Camus (s.57),Tenesse Williams (s.107), Herve Bazın (s.119), Patrick Suskind (s.161), Vladimir Nabokov(s.129), Jack London (s.199) dan alınan metinlerle olayları algılamamızı kolaylaştırıyor, anlatıya zenginlik katıyor.

Kitabın baş anlatıcısı daha önce de belirttiğim gibi Thomas Degalais. Kitabın aşığı yukarı tümü onun anlatısı. Araya giren anlatıcılar da var. Lisenin eski öğrencisi 19 Aralık 1992 Cumartesi gecesindeki olayları anımsayan Fanny. – , yine aynı gecede olaylara tanık olan, kimliği ilginç Thomas’ın annesi okulun yöneticisi Annabelle olayların anlatısının doruğa ulaştığı, trajik olayların bir bir çözüldüğü tek günlük anlatıda ikinci kez söz alıyor; itirafları şaşırtıcı. Richard, Thomas’ın hâlâ babası sandığı kişi; o da olaylara ayrı bir boyut kazandırıyor bir kez anlatıya katılarak.

”Thriller” romanlarda gerilimi hissettiren anlatı sürdürülürken, yazarların okuru beklemedik olaylarla tanıştırma tekniğini, ”red harring”i Musso da denemiş. Çok değişik alanlara, olaylara göndermeler yapıyor. Özellikle müzik gruplarına, müzisyenlere göndermeler bir an için ”müzikal bir roman” okuduğumuz izlenimini uyandırıyor. 1990’ların ünlü rock grubu REM’in ”Losing My Religion” sözleri Thomas’ın yaşamındaki gizemli – acılı olayların bir özeti sanki. Ezgilerde genç âşığın çaresizliği vurgulanıyor. ”Hey baksana, ben burdayım! Neden beni görmüyorsun” (s.26).Genç âşık yıllar geçmiş olsa da aşkını aynı şiddetle yaşarken acı gerçeği kabullenmek zorunda aşka inancı kalmasa da.

Thomas, içinde bulunduğu psikolojik durumu ve gerginliğini dışa vurmak için, başka şarkılara, ezgilere de gönderme yapıyor. O göndermeler, zenginleştiren müzikal öğeler, durumunu uygun şarkılar. Kendi ifadesiyle ”yarı saydam, eterli, toksik” (s.87); üstelik Vinca’nın kendisinden uzaklaştığını duyumsatan ezgiler.

Thomas'ın müzik beğenisini sadece doksanlı yılların Rock grupları değil; Jean Ferrat, Leo Ferré, Freddie Mercury'nin şarkıları da çeşitlendiriyor. Alıntısı Mercury'den "Love Kills" - Aşk Öldürür. Ezgi başlığının yanına eklediği itirafı "sanki içime doğmuş" (s.124) aşkının öleceğini haber veriyor gibi.

Kimi göndermeler de kitaplara ve yazarlara: *Sevgili, Tehlikeli İlişkiler, Var Olmanın Dayanılmaz Hafifliği*, yazarlar: Roger Martin du Gard, Maupassant, Malraux, St. John Perse, Yourcenar, Graham Greene. Melodramatik anlatıya uygun düşen olayların yazarları, Musso'nun romanıyla özdeşlik kurmamızı da sağlıyorlar..

Thomas "hybride" anlatısında sinema dünyasına da yer veriyor. Andığı aktör ve filmler: Alain Delon – *Kızgın Güneş, Rocco Kardeşler* filmi (s.35). Arkadaşı, itirafçı cerrah Fann'yle izlediği *Yağmur Adam* filmi (s.37) gibi.

Spor dünyası da, Thomas'ın ilgi alanı olarak kitapta mevcut. Döneminin spor olayları: Marsilya'nın efsane şampiyonluğu – 1989 Fransa kupası sırasında gol kralı Papin'in attığı goller, çok konuşulan Vatan'ın Benfica'ya "elle attığı iddia edilen" golü (s.25). Nadal – Djoko arasındaki tenis maçı da (s.129) anılan haberler arasında.

"Hybride" konular arasında dönemin güncel siyasal olayları, aktörleri de var: Macron'un zaferi (s.31), ve rüzgârı (s.53), Hollande'in cumhurbaşkanlığı dönemindeki Milli Eğitim politikası (s.65), Trump yönetimi, Jacques Chirac'dan gülümseten bir anı: Başkanın metro turnikesinden atlama girişimi (s.79).

Siyasal olayların bir başka boyutu olan toplumsal olgular da verilen örnekler arasında. Dönemin aktüel haberleri şöyle sıralanmış. Côte d'Azur'deki güvenlik sorunları, betonlaşma, konuyla paralellik gösteren öğrenci-öğretmenler arasındaki duygusal ilişkiler, siyaset dünyasında eşcinsel milletvekilleri, eşcinsel evlilikler, kitapta Maxime'in durumu – yasal olmayan ilişkilerden doğan çocuklar (Thomas'ın kendini, gerçek babasını keşfetmesi gibi).

Yazın – kültür – spor – siyaset dünyasına göndermeler yanında bir de "tüketim – ticaret dünyasından alıntılar var. Roma'nın "hybride" boyutu bu kez markalarla çeşitlenmiş. Musso markalara, giysi betimlemelerine o derece tutkulu ki, ister istemez bu markalar gizli bir pazarlama taktiği olabilir mi diye düşünmedim değil!

Öne çıkan markalar: Stuart Weitzman (s.12) Air Max (s.64) ayakkabılar, Smalto ceketler (s.108), Charvet Gömlekler (s.108), Rip Curl mayo, Lady Dior, East Park çanta, zippo çakmak (s.73) Depeche Mode tişört (s.204), Rayban gözlük (s.27), Patek Philippe saat (s.32), Chiesterfield kanepesi (s.125). -Markaları kullanılan kişilerin sosyal sınıfını da düşünürsek - marka isimleri bizi şaşırtmayacak. Nice'in rahat yaşayan kişileri: Öğretmenler, gazeteciler, mimarlar, doktorlar, romancılar gibi...

Bu tür göndermeler, anlatıyı güncel kılıyor. Özellikle genç ve orta yaşlılar da yazarla empati kurabiliyor. Bu arada yazar lisesinin öğrenci grubundan farklı olduğunu söylerken "face book", like butonu kullanmayan ,kitaplara düşkün, "somurtkan yalnız biri" (s.34) olduğunu belirtme gereğini duyuyor.

Anlatıyı çeşitlendiren türler arasında mektuplar da var. Alexis'in Vinca'ya çok güçlü tutkusunu ifade ettiği aşk mektupları: "... Vinca, canım. Bugün her saniye, zihnim senin esirindi" (.621) 8 Aralık tarihli yine Alexis imzalı mektuptaki itiraf "Derslerimi verdim... öğrencilerimin sahneye koyduğu tiyatro oyunuyla ilgilendim." (s.61) Bu satırlar kuşku

uyandırmaz henüz hiç kimse tiyatro grubunu çalıştıran Alexis de Ville'den – İngiliz edebiyat öğretmeninden gelen bu "aşk" kokan satırlara ihtimal vermez.

Vinca, birçok öğretmeni büyülemiş güzelliğiyle. Diğer bir edebiyat öğretmeni Jean Christophe'un Thomas'ya gönderdiği mektup da ilginç. Gizli bir aşkın itirafı: "İçimi açmadan bir kadını gizli gizli sevdim. Uzun süre tek oksijenim onun yaşamasını gülümsemesini, konuşmasını seyretmekti".(s.61)

Thomas, Antibes'e geldiği gün kendisi ile ilgili bir gerçeği de keşfediyor. Bu keşfe yardımcı olan, kimliği bilinmeyen bir anlatıcı. Jeanne d'Arc Doğum Kliniğinden 1974 – 9 Ekimine ilişkin gözlemleri: Bu gözlem beklenmedik bir bağlantıyı ortaya koyuyor. Thomas resmi babasının Richard, öz babasının Francis Bicardini olduğunu öğreniyor (s.263).

Guillaume Musso ilginç bilgileri, kuşkuyla gidermeye yönelik bir başka boyut da katmış kitabına." Yanlışın Doğrusu" başlıklı ek açıklaması, kendisi ile benzerlikler taşıyan Thomas'nın sadece ve sadece kurgusunun kahramanı olduğu gerçeğini güçlendiren bir açıklama .Kitabın son cümlesi: "Sizi temin ederim ki, henüz kimseyi bir spor salonunun duvarına gömmedim" (s.275). Bu da "hybride" anlatıda başka ilginç bir boyut.

Romanın "thriller" tekniği ile yapılmış içeriğine, beklentileri sarsan, gerilimli, sürprizli, sürükleyici kurgusuna gelince: Thomas'nın yirmi beş yıl önce okuduğu lisede yaşamış olduğu acı olay Alexis Clement'î âşık olduğu arkadaşı Vinca yüzünden öldürmesi, bu dramatik olayla yüzleşmek, cinayet olayının manevi yükünden kurtulmak için bir tür "sağaltım"- ruhsal rahatlama olarak itirafları, anlatının ana temasını oluşturuyor. Bu itirafı açığa vurma süreci önce "andante" olarak vermiş. Okur olarak önce Thomas'nın psikolojik gerginliğine tanık oluyoruz. Yirmi beş yıl sonra döndüğü lisede arkadaşlarını yeniden görme sevinci yerine onda ve suç ortağı olduğunu söylediği inşaat mühendisi milletvekili adayı Maxime'de belirgin bir gerginlik ve korku yaratmıştır. "Onun kalbinin göğüs kafesinden fırlayacakmış gibi atması (s.33), arkadaşı Maxime'in "sesinin" huzursuzluk, telaş ve korkudan deforme olmuş (s.23) hâli "şakaklarından boncuk boncuk terlerin sızması", (s.55) skandalın olası "kanuni yaptırımlarının" şok dalgaları yaratacağı düşüncesi, cinayet olayını yirmi beş yıl boyunca "başının üstünde Demokles'in kılıcı gibi" hissetmesi, her ikisinde saplantısal olayın fiziksel ve psikolojik göstergeleri. Gerginliği artıran bir başka kanıt da; Antibes'e geldiği gün Thomas'nın önünde bulduğu "intikam yazısı". Olaydan haberdar başka kişi ve kişilerin varlığına işaret ediyor. Duvara gömdükleri cesedin, davet edildikleri günde yıkılacak olan spor salonuyla birlikte açığa çıkma olasılığı ikilinin tedirginliğini ve korkularını giderek artırıyor. Maxime'in şu itirafı duyulur: "Biz bir adam öldürdük ve (...) spor salonuna gömdük." (s.56).

Suçluların işledikleri cinayeti dışavurmaları, romanın "thriller" bir roman gibi okunmasına, algılanmasına neden. Katiller anlatının başında belli. Bu dışavurum gelecek olayların merak uyandırma yoğunluğuna engel mi? Musso ustalikle anlatısını sürdürerek yeni yeni sürprizlerle okurun merakını canlı tutmayı başarıyor, anlatım burda birbirine eklenen olaylarla "allegro" ritmi kazanıyor.

Onüçüncü bölümün sonundaki bir başka dışavurum da katil sayısının arttığını gösteriyor. "Onu ben öldürdüm" (s.188) sözlerinin sahibi ikilinin yakın arkadaşı cerrah Fanny. O da başka gizemli olayların faillerinden. O kimi öldürmüştü? Vinca'yı öldürdüğünü

sanıyor. Neden – nasıl? Okurun sorduğu soruların yanıtı “iç konuşmasında” saklı. Niyeti Vinca’yı öldürmek değil, âşık olduğu Thomas’ın hayatından çıkartmak. Thomas’ın Vinca’yla bulunduğu gece, gizlice Vinca’nın odasına girip “benzo diazepin” tabletini hasta olan Vinca’ya içiriyor: “Bu akşam, bir daha asla çıkamayacağın bir cehenneme adımını attın” (s.195). Bu sözler ikinci bir kişinin varlığına işaret: Kimliği şaşkıncu Annabelle. Thomas’ın annesi. Bir başka katil ikilisi ve onlara yardım eden üçüncü kişi Francis. Vinca’nın cansız sandıkları vücudunu ortadan kaldıracaklar. Olayları ayrıntılandırmak için anlatıcı başka bilgiler de veriyor. Annabelle’in itirafları: Eşi Richard’ın Vinca ile samimi fotoğrafları, Vinca’nın cebinden çıkardığı “gebelik” testinin Richard’la bağlantısı, oğluna acılar çektiren Vinca’dan kurtulma isteği.

Yine Annabelle’in anlatısından ortaya çıkan başka bir gerçek; sürpriz isim Francis, Maxime’in babası. Thomas’ın da doğal babası. Sürpriz bir gelişme. Ortaya çıkan zanlılar tablosu çok ilginç: Anne – baba, çocuklar suçlu; hepsi katil zanlısı. Bir başka polisiye haber yeni varsayımları çözmemize yardımcı olur. Thomas’ı adım adım izleyen annesini öldüren bir katil zanlısı daha vardır. O meçhul kişinin kimliği olayların çözümünün “anahtarını verecek” (s.237) gibi. İlginç kimlik ilerleyen satırlarda ortaya çıkıyor. Anlamalı bir cümlecik Thomas’dan: “Birbirini seven iki kadın...” (s.238) Yepyeni bir ilişki, “lezbiyen aşkın şiirsel yüceltmesi”. (s.238) Olayın düğümlerini birer birer çözen bir saptama. “Vinca kadınları seviyordu”. (s.238) Sevdiği kadın. Daha önce Alexis imzasıyla okuduğumuz satırların yazarı. “Alexis de Ville.. Karizmatik İngiliz edebiyatı öğretmeni. Nihayet Alexis’in gerçek kimliğini keşfetmiştir. Thomas olaylar arasındaki bağlantıları hemen çözer. Alexis annesinin ve öz babası olduğunu öğrendiği Francis’in katili, arkadaşı – kardeşi Maxime’i öldürmeye çalışan kadındır.. (s.241) Richard’a resmi babaya Annabelle’in gönderdiği mektup, son kanıt olarak tüm olayları çözer. “Şimdi ailemizin kaderi senin ellerinde. Oğlumuzu koruma ve kurtarma gücüne ve cesaretine sahip olabilecek tek kişi sensin” (s.245). Richard, Alexis de Ville’in saldırı işaretini verdiği köpeklerden. Thomas’ı kurtarıırken, anlatının tek yakalanan katili olur. Alexis’i öldürmüştür. Tek polis soruşturması onun için açılmış ve tutuklanmıştır. Diğer dosya “cold case” (faali meçhul) olarak kalmaya devam edecektir.

Thriller roman ustası Guillaume Musso, kendisiyle yapılan bir söyleşide, “anlatı kurgusunun bir saat gibi işlemesi için gerektiğinde altı ay bile yazılarına ara verebileceğini” açıklamıştı. Çözümlemeye çalıştığım romanın ilginç bir biçimde gelişen kurgusu için ne kadar süre harcadı bilemiyorum ama, kitabında zengin imgelem gücünden kaynaklanan güzel bir kurgu ustalığıyla ilgi, heyecan, gerilim uyandıran polisiye bir anlatıya yer vermiş.

Klasik polisiye roman kurgusundan farklı olarak, postmodern kurgunun gereği olan öğeler: heyecan, gerilim yaratan dengeli bir yapı, tema zenginliği, çoklu anlatı ve anlatıcılar, ipuçları çözümüne girişmeden kişilerinin dışı vurumları ile sonuçlanan olaylar, iç monologlar, çizgisel olmayan dönüşümlü anlatımlar. “Onu Ben Öldürdüm” romanının farklı bir roman olduğunu ortaya koyuyor. Kitap gerçekten güzel bir “hybride”, “thriller” ve “page turner” örneği.

NOTLAR VE KAYNAKÇA

- 1 Guillaume Musso, *Onu Ben Öldürdüm* Çev: Başak Öztürk, Epsilon, İstanbul 2019
2. Musso Guillaume, *La jeune fille et la nuit*, Calman Levy, livre de poche, Paris, 2018
3. Marc Gontard, *Le post modernisme en France*, définition, critères, [http://books open Ed, org](http://books.open.Ed.org)
4. Raphael Baroni, *La Tension narrative. Curiosité et suspense*, Conférence au CRAL La narratologie aujourd'hui – le 6 janvier 2004.